

Nr 24

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370) jämte i ämnet väckta motioner.

I en den 5 februari 1965 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 30, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

Propositionen har, såvitt densamma avser förslag till lag om ändrad lydelse av 46 § 3 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), behandlats i bevillningsutskottets betänkande nr 16.

Beträffande *propositionens huvudsakliga innehåll* må här anföras följande.

I propositionen föreslås att repartitionstalet vid fastighetsbeskattningen och det procenttal som ligger till grund för inkomstbeskattningen i fråga om en- och tvåfamiljsfastigheter sänks från 2,5 till 2. De nya bestämmelserna föreslås tillämpade första gången vid 1966 års taxering.

Vidare föreslås bl. a. att skattepliktsgränsen för byggnad på annans mark, som enligt stadgandet i 5 § 4 mom. kommunalskattelagen utgör 3 000 kr., höjs till 5 000 kr. Den nya skattepliktsgränsen föreslås tillämpad redan vid 1965 års fastighetstaxering.

Det ovannämnda *författningsförslaget* är av följande lydelse.

Förslag

till

Lag

om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370)

Härigenom förordnas, att 5 § 4 mom., 24 § 2 mom., 46 § 3 mom. och 47 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 samt anvisningarna till 47 § samma lag¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

5 §.

4 m o m. Därest värdet av byggnad eller med varandra sammanhängande byggnader, som äro uppförda å mark, för vilken garantibelopp icke skall upptagas såsom skattepliktig inkomst för byggnadsägaren, understiger 3 000 kronor, föreligger icke skatteplikt för byggnaden eller byggnaderna.

4 m o m. Därest värdet av byggnad eller med varandra sammanhängande byggnader, som äro uppförda å mark, för vilken garantibelopp icke skall upptagas såsom skattepliktig inkomst för byggnadsägaren, understiger 5 000 kronor, föreligger icke skatteplikt för byggnaden eller byggnaderna.

24 §.

2 m o m. Är annan fastighet inrättad till bostad åt en familj jämte personliga tjänare (enfamiljsfastighet) eller två familjer jämte personliga tjänare (tvåfamiljsfastighet) och föreligger ej fall, som avses nedan i sista stycket, skall såsom intäkt av fastigheten upptagas ett belopp motsvarande för helt år räknat två och en halv procent av fastighetens taxeringsvärde året näst före taxeringsåret. Finnes ej taxeringsvärde åsatt för året näst före taxeringsåret, beräknas intäkten på grundval av fastighetens värde, uppskattat enligt de grunder, som gällt för åsättande av taxeringsvärde för året näst före taxeringsåret.

2 m o m. Är annan fastighet inrättad till bostad åt en familj jämte personliga tjänare (enfamiljsfastighet) eller två familjer jämte personliga tjänare (tvåfamiljsfastighet) och föreligger ej fall, som avses nedan i sista stycket, skall såsom intäkt av fastigheten upptagas ett belopp motsvarande för helt år räknat två procent av fastighetens taxeringsvärde året näst före taxeringsåret. Finnes ej taxeringsvärde åsatt för året näst före taxeringsåret, beräknas intäkten på grundval av fastighetens värde, uppskattat enligt de grunder, som gällt för åsättande av taxeringsvärde för året näst före taxeringsåret.

Vad i — — — — — använda fastighetsdelen.

Har fastighet, — — — — — icke ske.

Vad i — — — — — publikt boställe.

¹ Senaste lydelse av 5 § 4 mom., 24 § 2 mom., 47 § och anvisningarna till 47 § se 1957:105 samt av 46 § 3 mom. se 1964:298.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

46 §.

3 m o m. Har kvinna med hemmavarande barn under 16 år haft inkomst av rörelse, vari hon varit verksam i ej blott ringa omfattning, eller inkomst av eget arbete, må hon åtnjuta avdrag med 300 kronor jämte 20 procent av nämnda inkomst, sammanlagt dock högst med 2 000 kronor. Gift kvinna som icke har hemmavarande barn under 16 år, må, därest hon levt tillsammans med sin man och haft inkomst som nyss sagts, åtnjuta avdrag med 300 kronor. Avdrag med sistnämnda belopp må jämväl åtnjutas av kvinna, som haft inkomst av jordbruksfastighet och utfört arbete i förvärvskällan till minst 300 kronors värde, därest kvinnan *antingen* varit gift och levt tillsammans med sin man *eller ock haft hemmavarande barn under 16 år.*

3 m o m. Har kvinna med hemmavarande barn under 16 år haft inkomst av rörelse, vari hon varit verksam i ej blott ringa omfattning, eller inkomst av eget arbete, må hon åtnjuta avdrag med 300 kronor jämte 20 procent av nämnda inkomst, sammanlagt dock högst med 2 000 kronor. Gift kvinna som icke har hemmavarande barn under 16 år, må, därest hon levt tillsammans med sin man och haft inkomst som nyss sagts, åtnjuta avdrag med 300 kronor. Avdrag med sistnämnda belopp må jämväl åtnjutas av kvinna, som haft inkomst av jordbruksfastighet och utfört arbete i förvärvskällan till minst 300 kronors värde, därest kvinnan varit gift och levt tillsammans med sin man.

Har man — — — — — av jordbruksfastighet.

Har gift — — — — — nämnda belopp.

Avdrag enligt — — — — — 2 000 kronor.

Avdrag enligt — — — — — sagda kommun.

47 §.

För fastighet, som året näst före taxeringsåret varit skattepliktig, beräknas garantibelopp till två *och en halv* procent av fastighetens taxeringsvärde förstnämnda år. Garantibeloppet upptages inom den kommun, där fastigheten är belägen, såsom skattepliktig inkomst för fastighetens ägare. Såsom ägare anses jämväl den, vilken innehar fastighet med fideikommissrätt eller eljest utan vederlag besitter fastighet på grund av testamentariskt förordnande.

För fastighet, som året näst före taxeringsåret varit skattepliktig, beräknas garantibelopp till två procent av fastighetens taxeringsvärde förstnämnda år. Garantibeloppet upptages inom den kommun, där fastigheten är belägen, såsom skattepliktig inkomst för fastighetens ägare. Såsom ägare anses jämväl den, vilken innehar fastighet med fideikommissrätt eller eljest utan vederlag besitter fastighet på grund av testamentariskt förordnande.

Vad som — — — — — anslagen jord.

Såsom innehavare — — — — — såsom innehavare.

Skall avkastning — — — — — fastighetens skogsvärde.

Där beträffande — — — — — ingående skogsvärdet.

Garantibelopp beräknas — — — — — hänsyn härtill.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

Anvisningar

till 47 §.

Till ledning — — — — — följande e x e m p e l.

1. Har rörelseidkare, som använder av honom ägd fastighet i rörelsen, gjort sådan omläggning av räkenskapsår att beskattningsåret kommit att omfatta 9 månader, beräknas garantibeloppet till 9/12 av det belopp, som motsvarar två och en halv procent av fastighetens taxeringsvärde. Har beskattningsåret kommit att omfatta 15 månader, beräknas garantibeloppet till 15/12 av nyss angivet belopp.

2. Har i fall, då beskattningsår sammanfaller med kalenderår, fastighet bytt ägare den 1 september beskattningsåret, beräknas garantibeloppet för den tidigare ägaren till 8/12 och för den nye ägaren till 4/12 av det belopp, som motsvarar två och en halv procent av fastighetens taxeringsvärde.

3. Har en rörelseidkare gjort sådan omläggning av räkenskapsår att det beskattningsår, som ligger till grund för 1958 års taxering, omfattar tiden 1/7 1956—31/12 1957 samt har han för sin rörelse förvärvat en fastighet den 1 september 1956 och en annan fastighet den 1 april 1957, beräknas garantibeloppet vid nyssnämnda taxering för förstnämnda fastighet till 16/12 och för sistnämnda fastighet till 9/12 av vad som motsvarar två och en halv procent av respektive fastigheters taxeringsvärden.

1. Har rörelseidkare, som använder av honom ägd fastighet i rörelsen, gjort sådan omläggning av räkenskapsår att beskattningsåret kommit att omfatta 9 månader, beräknas garantibeloppet till 9/12 av det belopp, som motsvarar två procent av fastighetens taxeringsvärde. Har beskattningsåret kommit att omfatta 15 månader, beräknas garantibeloppet till 15/12 av nyss angivet belopp.

2. Har i fall, då beskattningsår sammanfaller med kalenderår, fastighet bytt ägare den 1 september beskattningsåret, beräknas garantibeloppet för den tidigare ägaren till 8/12 och för den nye ägaren till 4/12 av det belopp, som motsvarar två procent av fastighetens taxeringsvärde.

3. Har en rörelseidkare gjort sådan omläggning av räkenskapsår att det beskattningsår, som ligger till grund för 1966 års taxering, omfattar tiden 1/7 1964—31/12 1965 samt har han för sin rörelse förvärvat en fastighet den 1 september 1964 och en annan fastighet den 1 april 1965, beräknas garantibeloppet vid nyssnämnda taxering för förstnämnda fastighet till 16/12 och för sistnämnda fastighet till 9/12 av vad som motsvarar två procent av respektive fastigheters taxeringsvärden.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling. De nya bestämmelserna skola tillämpas första gången, såvitt avser 5 § 4 mom., vid 1965 års allmänna fastighetstaxering, såvitt avser 46 § 3 mom., vid 1965 års taxering och i övrigt vid 1966 års taxering. Äldre bestämmelser skola fortfarande gälla, såvitt avser 46 § 3 mom., i fråga om eftertaxering för år 1964 eller tidigare år och i övrigt i fråga om eftertaxering för år 1965 eller tidigare år.

Till utskottet bar hänvisats följande i anledning av propositionen väckta motioner, nämligen

1) de likalydande motionerna I: 641 av herr *Eric Carlsson m. fl.* samt II: 764 av herrar *Larsson* i Hedenäset och *Jonasson*, vari hemställets,

a) att riksdagen måtte besluta att repartitionstalet vid fastighetsbeskattningen må bibehållas vid 2,5 för fastigheter som ägs av andra juridiska personer än dels dödsbon, dels bostadsföreningar, bostadsaktiebolag eller allmännyttiga bostadsföretag och att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till härför erforderlig författningstext; samt

b) att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamt utredning av frågan om beskattningsföremålets fördelning i syfte att tillföra främst skogs- och vattenfallskommunerna ett ökat skatteunderlag;

2) de likalydande motionerna I: 642 av herr *Per Jacobsson m. fl.* och II: 763 av herr *Jönsson* i Ingemarsgården *m. fl.*, vari hemställets,

dels att riksdagen måtte

a) fastställa repartitionstalet vid fastighetsbeskattningen för samtliga slags fastigheter med undantag av vattenfallsfastigheter till 1,8;

b) fastställa repartitionstalet för vattenfallsfastigheter till 2,5; samt

c) fastställa procenttalet för schablonmässig beräkning av inkomst av en- och tvåfamiljsfastigheter till 1,8;

dels ock att vederbörande utskott måtte utarbeta härför erforderlig författningstext;

3) de likalydande motionerna I: 643 av herrar *Bertil Petersson* och *Herbert Larsson* samt II: 766 av herr *Svenning m. fl.*, vari hemställets,

A) i första hand, att riksdagen måtte besluta

a) att som ett led i tidigare fattade principbeslut den särskilda fastighets-skatten omedelbart avvecklas för en- och tvåfamiljshus samt bostadsföreningar, bostadsrättsföreningar och allmännyttiga bostadsföretag;

b) att inkomstbeskattningen av nämnda slag av fastigheter likaledes avvecklas och att i analogi därmed avdragsrätten för omkostnader upphör; samt

c) att regler utarbetas för att lägre inkomsttagare, som är ägare till och själva bebor en- och tvåfamiljshus inte drabbas av ökad skatt till stat och kommun genom att räntor å fastighetslånen generellt icke blir avdragsgilla; ävensom

B) i andra hand, att riksdagen måtte

a) därest förslaget i Kungl. Maj:ts proposition nr 30 om sänkning av repartitionstalet från två och en halv till två skulle av riksdagen antagas, besluta sänkning av schablonprocenten vid inkomstbeskattningen av fastigheter tillhöriga bostadsföreningar, bostadsrättsföreningar och allmännyttiga bostadsföretag från tre till två procent; samt

b) bemyndiga Kungl. Maj:t att skyndsammast föranstalta om den i pro-

positionen varskodda utredningen, vilken utöver vad departementschefen meddelat även bör undersöka möjligheten av en kategorimässig avveckling av fastighetsskatten och inkomstbeskattningen av fastighet efter de principiella grunder och med i princip de syften som framgår av innehållet i motionerna;

4) de likalydande motionerna I: 644 av herr *Sundin* och II: 759 av herr *Boo m. fl.*, vari hemställts,

A) att riksdagen måtte besluta

a) att det procenttal, som skall ligga till grund för inkomstbeskattningen i fråga om en- och tvåfamiljsfastigheter, må utgöra 1,5;

b) att det procenttal, som skall ligga till grund för inkomstberäkningen av fastigheter, som äges av bostadsrättsföreningar, bostadsaktiebolag eller allmännyttiga bostadsföretag, må utgöra 2,5; samt

c) att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till enligt ovan erforderlig författningstext; ävensom

B) att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla

a) om skyndsam översyn i enlighet med motionernas syfte av de interkommunala fördelningsreglerna i fråga om inkomst av förvärvskälla, vari fastighet ingår; samt

b) om skyndsam prövning av frågan om undantagande av tomtvärde från garantibelopp och inkomstbelopp beträffande fastigheter med av kommun upplåten tomträtt, i enlighet med vad i motionerna anförts;

5) de likalydande motionerna I: 645 av herrarna *Wikberg* och *Erik Olsson* samt II: 762 av herr *Jönsson* i *Ingemarsgården m. fl.*, vari hemställts,

att riksdagen vid behandling av proposition nr 30 måtte besluta den ändringen av propositionens förslag att garantibeloppet för fastighet, som till sin huvudsakliga natur utgör vattenfallsfastighet, beräknas till 2,5 procent och att åt vederbörande utskott måtte uppdragas att utarbeta härför erforderlig lagtext;

6) de likalydande motionerna I: 646 av herr *Virgin m. fl.* och II: 761 av herr *Heckscher m. fl.*, vari hemställts,

A) att riksdagen med ändring av Kungl. Maj:ts proposition nr 30, såvitt i motionerna är i fråga, måtte antaga det vid proposition nr 30 fogade författningsförslaget med de ändringar, att 24 § 2 mom., 47 § och punkt 1 av anvisningarna till 47 § erhåller följande lydelse:

24 §.

2 mom. Är annan fastighet inrättad till bostad åt en familj jämte personliga tjänare (enfamiljsfastighet) eller två familjer jämte personliga tjänare (tvåfamiljsfastighet) och föreligger ej fall, som avses nedan i sista stycket, skall såsom intäkt av fastigheten upptagas ett belopp motsvarande för helt år räknat 1,5 procent av fastighetens taxeringsvärde året näst före taxeringsåret. Finnes ej taxeringsvärde åsatt för året näst före taxeringsåret,

beräknas intäkten på grundval av fastighetens värde, uppskattat enligt de grunder, som gällt för åsättande av taxeringsvärde för året näst före taxeringsåret.

Vad i — — — använda fastighetsdelen.

Har fastighet, — — — icke ske.

Vad i — — — — publikt boställe.

47 §.

För fastighet, som året näst före taxeringsåret varit skattepliktig, beräknas garantibelopp till 1,5 procent av fastighetens taxeringsvärde förstnämnda år. Garantibeloppet upptages inom den kommun, där fastigheten är belägen, såsom skattepliktig inkomst för fastighetens ägare. Såsom ägare anses jämväl den, vilken innehar fastighet med fideikommissrätt eller eljest utan vederlag besitter fastighet på grund av testamentariskt förordnande.

Vad som — — — anslagen jord.

Såsom innehavare — — — såsom innehavare.

Skall avkastning — — — fastighetens skogsvärde.

Där beträffande — — — ingående skogsvärdet.

Garantibelopp beräknas — — — hänsyn härtill.

Anvisningar

till 47 §.

Till ledning — — — följande exempel.

1. Har rörelseidkare, som använder av honom ägd fastighet i rörelsen, gjort sådan omläggning av räkenskapsår att beskattningsåret kommit att omfatta 9 månader, beräknas garantibeloppet till 9/12 av det belopp, som motsvarar 1,5 procent av fastighetens taxeringsvärde. Har beskattningsåret kommit att omfatta 15 månader, beräknas garantibeloppet till 15/12 av nyss angivet belopp.

B) att riksdagen måtte uttala, att sänkningen av repartitionstalet bör kompletteras med ändrade fördelningsregler beträffande inkomst av fastighet som beskattas i flera kommuner varvid fastighetskommunen bör i första hand få tillgodoräkna sig *all* inkomst av fastigheten intill dess denna överstiger 5 procent av taxeringsvärdet;

7) motionen II: 760 av herrar *Ekström* i Iggesund och *Sundelin*, vari hemställts, att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 30 med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 måtte besluta sådan ändring att repartitionstalet vid fastighetsbeskattningen icke sänkes från 2,5 till 2 för av juridiska personer ägda skogsfastigheter, anläggningar och industribyggnader, och att vederbörande utskott måtte utarbeta härför erforderligt förslag till ändring av författnings-texten; ävensom

8) motionen II: 765 av herrar *Nelander* och *Mundebo*, vari hemställts, att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 30 måtte fastställa repartitionstalet vid fastighetsbeskattningen och det procenttal som ligger till grund för inkomstbeskattningen i fråga om en- och tvåfamiljsfastigheter till 1,5, samt att vederbörande utskott måtte utarbeta härför erforderlig lagtext.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för de i motionerna framställda yrkandena, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionerna I: 641, I: 644, II: 760, II: 761, II: 762, II: 763, II: 765 och II: 766.

Rörande motiveringen för de i propositionen framlagda förslagen hänvisar utskottet till ovannämnda statsrådsprotokoll. Redogörelsen härutinnan återfinnes — förutom å s. 5—6 — under följande rubriker å nedan angivna sidor i propositionen, nämligen

Den beräknade höjningen av taxeringsnivån vid 1965 års allmänna fastighetstaxering, s. 6—7.

Fastighetsbeskattningen, s. 7—9.

Inkomstberäkningen för en- och tvåfamiljsfastigheter, s. 9—10.

Utredningsmannens förslag, s. 10—16.

Remissyttrandena, s. 16—24.

Departementschefen, s. 24—27.

I anledning av propositionen har till utskottet ingivits två skrivelser, en från representanter för 27 norrländska landskommuner och städer och en från Skuru fastighetsägareförening.

Motionerna

I *motionerna I: 641* och *II: 764* framhålles att den föreslagna sänkningen av repartitionstalet kommer att medföra ett betydande bortfall av skatteunderlag för ett flertal skogs- och kraftverkskommuner. Det är enligt motionärernas mening därför angeläget att den kommunala skatteutjämning, varom förslag förelagts riksdagen, får en sådan utformning att nämnda kommuners intressen så långt möjligt kan tillgodoses. Det synes emellertid angeläget att ytterligare åtgärder i sådant syfte vidtas. En sådan åtgärd bör vara att bibehålla nu gällande repartitionstal om 2,5 procent för fastigheter, som ägs av andra juridiska personer än dödsbon och allmännyttiga bostadsföretag. Men skogs- och vattenfallskommunernas ställning kan också förstärkas genom ändrade regler för fördelning av inkomst mellan kommuner. Enligt motionärernas mening finns det i regel inte skäl att — såsom

nu i stor utsträckning sker — upptaga huvudkontorsandelen i fråga om rörelseinkomst till tio procent. I de fall då produktion inte äger rum i huvudkontorskommunen torde det för övrigt kunna övervägas att helt borttaga huvudkontorsandelen. Den inkomst som återstår efter huvudkontorsandelen hänföres enligt gällande praxis till två tredjedelar till produktionskommunen och till en tredjedel till försäljningskommunen. Det kan — menar motionärerna — ifrågasättas om inte en större andel bör föras på produktionskommunen, och detta gäller i viss utsträckning också i fråga om skogs-egendomar, som tillhör inkomstkällan jordbruksfastighet.

Motionärerna i *motionerna I: 642* och *II: 763* framhåller att en sänkning av repartitionstalet från 2,5 till 2 motsvarar en genomsnittlig höjning av taxeringsvärdena inom en kommun med 25 procent utan att garantibeloppet undergår några beloppsmässiga förändringar. En höjning av taxeringsnivån med 40 procent skulle motivera ett repartitionstal av 1,8, medan en höjning med 65 procent motiverar ett repartitionstal av 1,5.

Med hänsyn till den vid 1965 års allmänna fastighetstaxering företagna höjningen av taxeringsnivån för enfamiljsvillor och till att riksdagen tidigare uttalat, att fastighetsskatten skall avvecklas, bör repartitionstalet sänkas till 1,8 procent av fastighetens taxeringsvärde.

Den omständigheten, att repartitionstalet för samtliga grupper fastigheter sänkes till 1,8, kommer för vissa kommuner att innebära en betydande försvagning av skatteunderlaget. Detta beror på att höjningarna av taxeringsvärdet för vissa typer av fastigheter — framför allt skogs- och vattenfallsfastigheter — torde bli ytterst begränsade och under inga förhållanden ge kompensation för en sänkning av repartitionstalet med 0,7 enheter. Med hänsyn till att gruppen skogsegendom ofta sammanfaller med gruppen jordbruksegendom anser motionärerna praktiska invändningar av betydande styrka kunna resas mot att tillämpa olika repartitionstal för dessa båda grupper.

De kommuner, där skogen utgör en betydande del av skatteunderlaget, torde erhålla ett betydande skattebortfall vid en sänkning av repartitionstalet. Taxeringsvärdet för skogsfastigheter väntas nämligen stiga endast i mycket begränsad omfattning. Kompenserande åtgärder måste för dessa kommuners vidkommande vidtagas inom ramen för den kommunala skatteutjämnningen. Vattenfallsfastigheterna, som i likhet med skogsfastigheterna inte väntas genomgå någon mer betydande uppräknings, kan utan svårigheter särskiljas från andra fastigheter och därmed också särbehandlas vad gäller repartitionstalet.

I *motionerna I: 643* och *II: 766* erinras om att redan 1953 års bevillningsutskott i sitt betänkande nr 49 ansåg »att fastighetsskatten inte alltid fyllde kraven på en jämn och rättvis beskattning». Med den utveckling som bostadsmarknaden genomgått sedan 1957, och framför allt under 1960-talet,

har enligt motionärernas mening detta utskottets uttalande fått ökad aktualitet. För att få hela bilden av fastighetsbeskattningen klar måste även den taxerade inkomsten av fastighet tagas med. För en- och tvåfamiljshus samt bostadsföretag tillkommer den genom schablonprocenten beräknade inkomsten. Denna kombination av garantiskatt och schablonmässigt taxerad inkomst får på grund av gällande regler för avdragsrätt samt det förhållandet att bostadsföretagen drivs utan vinst högst varierande och även orättvisa effekter.

Då det gäller en- och tvåfamiljshus har det för vissa kategorier inkomsttagare visat sig synnerligen gynnsamt att vara ägare till sådana med stora ränteutgifter. Räntorna är avdragsgilla, och skatten blir negativ såväl till stat som kommun. Skattelindringen som uppstår härigenom kan bli betydande för stora inkomsttagare med som följd ett lika stort skattebortfall för stat och kommun. En stor grupp — kanske den största — av ägarna till en- och tvåfamiljshus torde utgöras av personer i lägre inkomstlägen och med sådan skuldsättning av fastigheten att skatten blir positiv. Hit hör exempelvis bl. a. ett stort antal pensionärer och lägre inkomsttagare i småstugeområdena samt anställda vid landsortsindustrier.

Bostadsföretagen träffas alltid av fastighetsskatt till kommunen. Dessa företag har ingen vinst och ej heller några andra taxeringsbara inkomstkällor. Någon negativ skatt kan — i motsats till vad som är fallet för andra fastighetsägare — aldrig uppstå. Hur lågt repartitionstalet än är och hur stor förlust bostadsföretaget än har haft under beskattningsåret kan fastighetsskatten ändå aldrig kompenseras av någon annan motsvarande skattelättnad. Det anförda ger vid handen, att en stor och f. n. växande inkomststark grupp av ägare till en- och tvåfamiljshus får skattelättnader, medan stat och kommun får vidkännas motsvarande skattebortfall, att en stor grupp mindre inkomststarka ägare till en- och tvåfamiljshus får ökad skatt samt att kommunernas skatteinkomst från bostadsföretagen begränsas till endast fastighetsskatt.

Såväl den kommunala fastighetsbeskattningen som inkomstbeskattningen av en- och tvåfamiljshus liksom av bostadsföretagens fastigheter bör därför avvecklas. Därest så icke sker, bör i vart fall inkomstbeskattningen av bostadsföretagens fastigheter ske enligt samma schablonprocent som för en- och tvåfamiljshuset.

I *motionerna I: 644* och *II: 759* understrykes angelägenheten av att höjningen av taxeringsvärdena inte tillåtes medföra ökad betydelse för fastighetsbeskattningen, vilken enligt riksdagens tidigare principuttalanden bör avskaffas. Samtidigt måste tillses att de kommuner, som är beroende av garantibeskattningen, inte åsamkas ett försämrat ekonomiskt läge. Beträffande de fastigheter, för vilka den statliga inkomstbeskattningen beräknas schablonmässigt i förhållande till taxeringsvärdet, är det givetvis också

angeläget att tillse att den pågående fastighetstaxeringen inte leder till skärpt inkomstbeskattning.

Den i propositionen föreslagna sänkningen av repartitionstal och procenttal till 2 medför oförändrat garantibelopp och inkomstbelopp vid en höjning av fastighetsvärdet med 25 %. För en- och tvåfamiljsfastigheter måste man emellertid räkna med en genomsnittlig höjning av taxeringsnivån med 40 %. För dessa fastighetsägare skulle alltså propositionen medföra en icke oväsentlig skatteskärpning, som enligt motionärernas mening måste undvikas.

En höjning av fastighetsvärdena med 40 % motiverar en sänkning av ifrågavarande repartitionstal och procenttal till 1,8. I fråga om fastighetsbeskattningen medför emellertid redan en sänkning av repartitionstalet till 2 ett skattebortfall för ett flertal skogs- och vattenfallskommuner. En ytterligare sänkning av repartitionstalet synes därför i nuvarande läge inte möjlig att genomföra. Den erforderliga kompensationen för egnehemsägarna bör på grund härav ske genom en sänkning av procenttalet vid intäktsberäkningen till 1,5.

Man måste vidare räkna med att taxeringsnivån för bostadsföretagens fastigheter genom den pågående fastighetstaxeringen kommer att höjas med 20—30 procent. Det måste i sammanhanget beaktas att en allt större del av småhusproduktionen i landet avser upplåtelse med bostadsrätt eller hyresrätt. Motionärerna föreslår därför att procenttalet för inkomstberäkningen i fråga om fastigheter, som ägs av bostadsförening, bostadsaktiebolag eller allmännyttigt bostadsföretag, fastställs till 2,5.

En höjning av taxeringsvärdet påverkar uppenbarligen även tomträtts taxeringsvärde. Tomträttshavaren påföres här genom repartitionstal och procenttal en skatt såväl kommunalt som statligt för en tomt, som han ej äger och som han har att erlægga tomträttsavgäld för. Det riktiga måste enligt motionärernas mening vara att tomtvärdet inte medräknas vid fastställande av garantibelopp och inkomstbelopp beträffande fastigheter med av kommunen upplåten tomträtt.

De kommuner, som genom sänkningen av repartitionstalet får ett minskat skatteunderlag, måste naturligtvis kompenseras i första hand genom ett effektivt skatteutjämningsförfarande. Av stor betydelse i sammanhanget är också att en sådan fördelning av beskattningsföremålen mellan kommunerna uppnås att en utjämning mellan kommunerna kan främjas. I första hand synes nu böra övervägas en allmän ändring av reglerna för fördelningen av rörelseinkomst mellan olika kommuner. Som en huvudregel gäller för närvarande att minst fem procent av inkomsten skall tilldelas kommun där huvudkontor funnits. Det torde emellertid i mycket stor utsträckning förekomma att huvudkontorsandelen upptas till tio procent av inkomsten. Denna procentsats bedömer motionärerna vara alltför hög. Det synes dem vidare motiverat att överväga om inte mer än $\frac{2}{3}$ av den efter

huvudkontorsandelen återstående inkomsten bör hänföras till tillverknings- eller produktionskommunen. Motionsledes har tidigare förordats sådan ändring av reglerna för fördelningen av rörelseinkomst mellan olika kommuner att, i de fall fastighet ingår i rörelsen, inkomst motsvarande viss procent av fastighetens taxeringsvärde alltid skall beskattas i den kommun där fastigheten är belägen. Även en sådan lösning synes böra övervägas.

Ifrågavarande problem gäller enligt motionärernas mening i viss utsträckning även inkomst av jordbruksfastighet och annan fastighet. Träförädlingsföretag har oftast sin verksamhet baserad på uttag av virke ur egna skogar, belägna i olika kommuner. Oftast torde sådana företag anse sitt bestånd av jordbruksfastigheter utgöra en enda förvärvskälla och således fördela den gemensamma inkomsten i förvärvskällan i förhållande till fastigheternas taxeringsvärden. Detta är dock inte en generell regel. Beträffande inkomst av annan fastighet förtjänar sommarstugorna särskild uppmärksamhet.

Enligt *motionerna I: 645* och *II: 762* har i propositionen nr 30 icke tillräckligt beaktats de verkningar förslaget kommer att få speciellt för kraftverkskommunerna. Länsstyrelsen i Jämtlands län har under remissbehandlingen särskilt påtalat detta förhållande och påvisat att ett betydande skattebortfall måste påräknas för länets kraftverkskommuner. Enligt vad motionärerna erfarit skulle förslaget t. ex. för länets största kraftverkskommun (Fors) medföra ett skattebortfall på omkring 10 000 skattekronor, vilket motsvarar 6 procent av denna kommuns hela skattekraft. För flera andra kommuner blir skattebortfallet 4 à 5 procent. För de norrlandskommuner med i allmänhet svag skattekraft det här gäller måste denna konsekvens te sig allvarlig. Motionärerna förordar ett bibehållande av nuvarande repartitionstal om 2,5 procent för vattenfallsfastigheter och understryker att det rimligen icke kan vålla några större svårigheter att för dessa tillämpa ett annat repartitionstal än för övriga fastigheter.

Motionärerna i *motionerna I: 646* och *II: 761* understryker att en höjning av taxeringsvärdena inte bör tillåtas medföra högre skattebelastning för en- och tvåfamiljsfastigheterna. Den i propositionen föreslagna sänkningen av repartitionstalet torde emellertid inte vara tillräcklig för att eliminera verkningarna av de höjda taxeringsvärdena för dessa fastigheter. Av nu framlagda preliminära taxeringsvärden att döma torde nämligen 1965 års fastighetstaxering komma att medföra avsevärt högre värden för en- och tvåfamiljsfastigheterna än man utgått ifrån i propositionen.

Fastighetsskatten är unik för vårt land. Den överensstämmer inte med de principer på vilka vår beskattning i övrigt bygger. Skattskyldig som på grund av låg skuldsättning eller i övrigt gynnsamma förhållanden får en god inkomst av sin fastighet drabbas i regel inte av fastighetsskatten. Denna drabbar i stället skattskyldig som har hög skuldsättning, som på grund av

sjukdom eller eljest nedsatt arbetsförmåga inte kunnat utvinna så gott resultat av fastighetens skötsel eller som på grund av ogynnsamma konjunkturen, olämpliga skördeförhållanden eller eljest olyckliga omständigheter fått en låg inkomst av sin fastighet. Fastighetsskatten står alltså i direkt strid mot skatteförmågeprincipen. Det vore därför en rättvis åtgärd om riksdagens principuttalande för avveckling av denna skatteform snarast möjligt blev tillgodosett.

En viktig förutsättning för den snara och successiva avvecklingen av fastighetsskatten, som riksdagen förutsatt, är att kommunernas beroende av denna skatt för tillgodoseende av sina inkomstbehov inte ökas. Strävandena bör i stället inriktas på att i görligaste mån begränsa fastighetsskattens relativa betydelse som inkomstkälla för kommunerna.

Motionärerna hänvisar i detta sammanhang till vad riksskattenämnden anfört i sitt remissyttrande över den promemoria som ligger till grund för propositionen. Nämnden uttalar nämligen att en ökning av garantibeloppen skulle vara ägnad att försvåra en kommande avveckling av fastighetsbeskattningen.

Den omständigheten att ett antal kommuner är i högre grad beroende av fastighetsskatten än andra har hittills utgjort skäl mot en total avveckling av denna skatt. Departementschefen har dock i detta sammanhang hänvisat till ett förslag till kommunal skatteutjämning som inom kort kan väntas bli underställt riksdagen och som torde eliminera riskerna för inkomstbortfall av betydelse för dessa kommuner. Sänkningen av repartitionstalet bör åtföljas av ändrade fördelningsregler beträffande inkomst av fastighet som beskattas i flera kommuner. Fastighetskommunen bör därvid tillerkännas rätt att i första hand tillgodoräkna sig all inkomst av fastigheten intill dess denna inkomst överstiger 5 procent av taxeringsvärdet.

För en- och tvåfamiljsfastigheter tillämpas sedan år 1953 i regel en schablonmetod vid inkomstberäkningen. Metoden innebär att intäkten av fastigheten beräknas till viss procent av taxeringsvärdet samt att avdrag från denna intäkt enligt huvudregeln endast får göras med ränta på lånat i fastigheten nedlagt kapital och tomträttsavgäld. Denna schablonmetod leder icke till en rättvis beskattning, och det procenttal som ligger till grund för inkomstberäkningen får därför sättas med viss försiktighet. Motionärerna förordar att såväl repartitionstalet som procenttalet bestäms till 1,5.

Lagstiftningsyrkandet i *motionen II: 760* motiveras bl. a. med att fastighetsskatteunderlaget utgör en icke betydelslös del av hela skatteunderlaget för vattenfalls-, skogs- och sommarstugekommuner. Även om propositionen nr 43 till innevarande års riksdag med förslag till kommunal skatteutjämning kan komma att lösa vissa av de problem som en sänkning av repartitionstalet medför för nämnda kommuner, innehåller samma proposition också förslag — bl. a. om borttagande av vissa nu utgående statsbidrag — vilka inte minst för glesbygderna betyder en avsevärd inkomstminskning.

Motionen II: 765 innehåller enahanda yrkande i fråga om repartitionstal och procenttal för en- och tvåfamiljsfastigheter, som framställts i de likalydande motionerna I: 646 och II: 761. Motiveringen för yrkandet är i stort densamma som i sistnämnda motioner.

Utskottet

Fastighetsbeskattningen m. m.

Enligt gällande bestämmelser bildar fastighet och inkomst tillsammans det kommunala inkomstskatteunderlaget. För fastighet, som året näst före taxeringsåret varit skattepliktig, beräknas garantibelopp till 2,5 procent av fastighetens taxeringsvärde för förstnämnda år. Det procenttal, efter vilket garantibeloppet beräknas, kallas vanligtvis repartitionstal. Vid taxering till kommunal inkomstskatt lägges detta garantibelopp till summan av den skattskyldiges till sådan skatt skattepliktiga inkomster av olika förvärvskällor efter det att från denna summa avräknats de allmänna avdrag, som den skattskyldige enligt kommunalskattelagens bestämmelser är berättigad till. Det sålunda framräknade summabeloppet utgör taxerad inkomst. Om inkomsten av förvärvskällorna, minskad med de allmänna avdragen, skulle resultera i ett negativt tal, tillåts ett sådant underskott inte reducera garantibeloppet. Den taxerade inkomsten kommer därför alltid att uppgå till minst garantibeloppets storlek. Den kommunala inkomstskatten uträknas emellertid på en beskattningsbar inkomst, som utgörs av den taxerade inkomsten i förekommande fall minskad med ortsavdrag och avdrag för nedsatt skatteförmåga. I de fall den skattskyldiges inkomst av olika förvärvskällor, minskad med allmänna avdrag, understiger beloppet av honom tillkommande ortsavdrag och — i förekommande fall — avdrag för nedsatt skatteförmåga beskattas alltså garantibeloppet allenast till ett reducerat belopp eller också inte alls.

Garantibeloppet skall inom den kommun, där fastigheten är belägen, upptas såsom skattepliktig inkomst för fastighetens ägare. I de fall där fastighet ligger i annan kommun än fastighetsägarens hemortskommun, måste därför fastighetsägaren taxeras till kommunal inkomstskatt i varje kommun, där han äger fastighet. Skattskyldig, som åtnjutit inkomst i annan kommun än hemortskommunen och vars inkomst i hemortskommunen inte förslår till utnyttjande vid den kommunala inkomsttaxeringen av ortsavdrag och sådana allmänna avdrag, som omförmäles i 46 § 2 mom. kommunalskattelagen, äger rätt att avräkna återstående del i den andra kommunen.

Vid beräkning av den skattskyldiges inkomst av jordbruksfastighet, annan

fastighet och rörelse får — i den mån fastighet ingår i förvärvskällan och garantibelopp för fastigheten upptagits såsom skattepliktig inkomst för den skattskyldige — avdrag (procentavdrag) göras med belopp motsvarande garantibeloppet, d. v. s. 2,5 procent av fastighetens taxeringsvärde.

I propositionen föreslås att repartitionstalet vid fastighetsbeskattningen sänkes från nuvarande 2,5 till 2. Förslaget motiveras främst av att de höjda fastighetstaxeringsvärden, som väntas bli resultatet av 1965 års allmänna fastighetstaxering, med hänsyn till fastighetsbeskattningens konstruktion, kommer att för fastighetsägarna innebära en ökad kommunal fastighetsbeskattning. Vid bestämmandet av det nya repartitionstalet har man i propositionen utgått från en för hela riket genomsnittlig höjning av taxeringsnivån med för jordbruksfastigheter 25 procent, för enfamiljsvillor 40 procent, för tvåfamiljsvillor 25 procent och för hyreshus 10 procent.

I motionerna I: 643 och II: 766 yrkas att riksdagen måtte — med avslag å propositionen — besluta att fastighetsbeskattningen av en- och tvåfamiljsvillor samt fastigheter tillhöriga bostadsrättsföreningar och allmännyttiga bostadsföretag omedelbart avvecklas. I vart fall bör enligt motionärernas mening genom en utredning möjligheterna till en avveckling av skatten på sådana fastigheter undersökas.

Vid 1953 års riksdag beslutades en teknisk omläggning av den kommunala beskattningen av fastighet. I samband därmed togs ett första steg mot avskaffandet av denna skatteform genom att repartitionstalet sänktes från 5 till 4. Genom beslut av 1957 års riksdag ägde en fortsatt successiv avveckling av fastighetsbeskattningen rum genom en ytterligare sänkning av repartitionstalet till nuvarande 2,5. I sitt av 1957 års riksdag godkända betänkande nr 32 underströk bevillningsutskottet angelägenheten av att fastighetsbeskattningen avvecklades så snart förutsättningar därför förelåg och hemställde att en utredning skulle igångsättas för att klargöra de frågor, som sammanhänge med den slutliga avvecklingen. I anledning därav tillkallades samma år särskilda sakkunniga — 1957 års fastighetsskattesakkunniga — med uppdrag att utreda frågan om fastighetsbeskattningens avveckling.

I sitt den 20 januari 1960 avlämnade betänkande (SOU 1960: 4) konstaterade de sakkunniga, att ett borttagande av fastighetsbeskattningen skulle ge upphov till utdebiteringshöjningar av mycket varierande storlek, vilket i sin tur skulle medföra att skillnaden i skattetryck kommunerna emellan kraftigt skärptes samt att i vissa kommuner en betydande omfördelning av skattebördan från juridiska till fysiska personer skulle äga rum. Med hänsyn bl. a. härtill ansåg de sakkunniga sig endast kunna förorda en fortsatt partiell avveckling av fastighetsbeskattningen.

Utskottet anser de skäl mot ett bibehållande av nuvarande fastighetsbeskattning, som motionärerna åberopat och som tidigare upprepade gånger framförts i motioner till riksdagen, i och för sig värda beaktande. Ut-

skottet är emellertid inte berett att för närvarande medverka till att fastighetsbeskattningen avskaffas vare sig helt eller för vissa fastigheter. Även om det kategorimässiga slopande av fastighetsskatten, som motionärerna avser, kan antagas för det stora flertalet kommuner komma att innebära endast måttliga utdebiteringshöjningar, torde för vissa kommuner av speciell karaktär, därest särskilda åtgärder inte vidtas, motsvarande höjningar kunna bli relativt betydande. Detta skulle föranleda att det *totala* skatteunderlaget för kommunerna minskade och att inkomstfördelningen mellan stat och kommun i väsentlig mån rubbades. Mot bakgrunden härav bör inte utan tvingande skäl genomföras en åtgärd, som är ägnad att minska det kommunala skatteunderlaget. Utskottet är därför inte berett medverka till en sådan avveckling av fastighetsbeskattningen, som förordas i motionerna I: 643 och II: 766, och avstyrker således lagstiftnings- och utredningsyrkandena i dessa motioner i nu berörda del.

Atskilliga motioner innehåller lagstiftningsyrkanden i fråga om repartitionstalets höjd. Sålunda yrkas i motionerna I: 646 och II: 761 ävensom i motionen II: 765 att repartitionstalet skall utgöra 1,5 för alla fastigheter. I motionerna I: 642 och II: 763 yrkas att repartitionstalet skall utgöra 1,8 för alla fastigheter utom vattenfallsfastigheter. För dessa anser motionärerna att repartitionstalet bör vara 2,5. Yrkande om motsvarande repartitionstal återfinns i fråga om vattenfallsfastigheter i motionerna I: 645 och II: 762, i fråga om fastigheter tillhöriga andra juridiska personer än dödsbon samt bostadsrättsföreningar och allmännyttiga bostadsföretag i motionerna I: 641 och II: 764 samt i fråga om juridiska personer tillhöriga skogsfastigheter, anläggningar och industribyggnader i motionen II: 760.

Genom den i propositionen föreslagna sänkningen av repartitionstalet kan beräknas att, genomsnittligt sett, fastighetstaxeringens verkningar för garantibeloppen för jordbruksfastighet helt elimineras, medan för hyresfastigheter garantibeloppen kommer att minska. Även i fråga om rörelsefastigheter torde en sänkning av garantibeloppen kunna förutses, och det samma torde i än högre grad gälla för kommuner med stora kraftverks- och skogsfastigheter. För vissa en- och tvåfamiljsfastigheter — och utskottet tänker härvidlag främst på en- och tvåfamiljsfastigheter i storstadsområdet och på fritidshus i närheten av större tätorter — torde å andra sidan garantibeloppen komma att i avsevärd mån ökas. Det är givetvis svårt att på nuvarande stadium mera detaljerat bedöma vilka verkningar utfallet av 1965 års allmänna fastighetstaxering kommer att få på skilda kategorier av fastigheter. Enligt utskottets mening torde emellertid knappast behöva befaras att den höjda taxeringsnivån kommer att medföra några väsentliga skatteskärpningar för det stora flertalet fastighetsägare. Utskottet kan därför i princip ansluta sig till det i propositionen föreslagna repartitionstalet.

Som framgår av propositionen torde det inte vara möjligt att sänka re-

partitionstalet till en nivå, som för en- och tvåfamiljsfastigheternas del helt eliminerar verkningarna av de höjda taxeringsvärdena och samtidigt tillgodoser skogs- och kraftverkskommunernas krav på skatteunderlag. I själva verket torde också den i propositionen föreslagna sänkningen av repartitionstalet till 2 komma att medföra ett icke obetydligt skattebortfall för vissa kommuner.

I den promemoria, som propositionen bygger på, har berörts olika alternativ för att så långt möjligt eliminera de mindre önskvärda verkningarna av höjningen av taxeringsnivån. Utredningsmannen har därvid avvisat ett system med olika repartitionstal för skilda grupper av fastigheter, främst med hänvisning till de stora praktiska tillämpningssvårigheter ett sådant system skulle innebära. Inte heller har han ansett en justering av repartitionstalet för allenast en- och tvåfamiljsfastigheterna lämplig.

Utskottet ansluter sig till uppfattningen, att repartitionstalet bör vara detsamma för samtliga grupper av fastigheter och att varje differentiering av repartitionstalet måste vara ägnad att komplicera deklarations- och taxeringsförfarandet. Då som nämnts redan en sänkning av repartitionstalet till 2 kan väntas medföra ett skattebortfall för åtskilliga kommuner, anser utskottet det för närvarande inte möjligt att gå utöver förslaget i propositionen. Utskottet, som i det föregående ställt sig avvisande till en kategorimässig avveckling av fastighetsskatten, kan därför inte heller biträda yrkandet om en generell sänkning av repartitionstalet till 1,5. Inte heller anser utskottet sig kunna biträda förslaget i motionerna I: 642 och II: 763 om en sänkning av repartitionstalet till 1,8 för alla fastigheter utom vattenfallsfastigheterna.

Vad särskilt angår de yrkanden, som går ut på ett bibehållande av nu gällande repartitionstal för vattenfallsfastigheter eller fastigheter tillhöriga juridiska personer och som alla avser att kompensera främst skogs- och vattenfallskommuner för det skattebortfall, som sänkningen av repartitionstalet för dem kan väntas medföra, vill utskottet framhålla följande.

I propositionen nr 43 till innevarande års riksdag har framlagts förslag till förordning om skatteutjämningsbidrag. Förslaget innebär att alla kommuner med brist på skattekraft eller med hög utdebitering skall ha rätt till skatteutjämningsbidrag. Skatteutjämningsbidraget vid brist på skattekraft bygger på ett tillskott av skatteunderlag. Riket indelas härvid i tre skattekraftsområden med olika gränser för tillskottens storlek. Kommunerna garanteras en skattekraft som, beroende på inom vilket skattekraftsområde kommunen är belägen, varierar mellan 90 och 125 procent av medelskattekraften för riket i dess helhet. Dessa procenttal skall dock reduceras på visst sätt om landskommuns, köpings eller stads sammanlagda utdebitering för allmän kommunalskatt understiger medelutdebiteringen i riket. — Skatteutjämningsbidraget vid hög utdebitering beräknas på kommunens totala skatteunderlag och utgår efter en viss procent av den del av den samman-

lagda utdebiteringen för året före bidragsåret som överstiger medelutdebiteringen.

Enligt vad utskottet erfarit torde systemet med kommunal skatteutjämning komma att innebära att de kommuner, för vilka repartitionstalet är av särskild betydelse som skatteunderlag, även i fortsättningen garanteras en skattekraft som i huvudsak överensstämmer med den de nu har.

Motionärernas farhågor för att repartitionstalets sänkning kommer att medföra att kraftverks- och skogskommunernas skatteunderlag blir avsevärt försämrade torde sålunda vara betydligt överdrivna.

Av väsentligt större betydelse än repartitionstalet som en faktor för tillgodoseende av skogs- och vattenkraftskommunernas skatteunderlag torde emellertid enligt utskottets mening de spörsmål vara, vilka sammanhänger med frågan om fördelning av inkomst mellan olika kommuner. Flera av motionerna innehåller också yrkanden, som syftar till att genom ändrade fördelningsregler garantera skogs- och vattenfallskommunerna samt över huvud taget kommun, där fastighet är belägen, visst skatteunderlag. I motionerna I: 641 och II: 764 yrkas sålunda utredning i syfte att tillföra främst skogs- och vattenfallskommuner ökat skatteunderlag, medan motionärerna i motionerna I: 644 och II: 759 hemställer om skyndsamt översyn av reglerna om fördelning mellan kommuner av inkomst av förvärvskälla, vari fastighet ingår. I motionerna I: 646 och II: 761 slutligen hemställas om riksdagsuttalande av innebörd att, i fråga om inkomst av fastighet, som beskattas i flera kommuner, fastighetskommunen skall äga tillgodoräkna sig all inkomst intill fem procent av taxeringsvärdet.

Med anledning härav vill utskottet till en början erinra om de ändringar som 1963 års riksdag vidtog i reglerna för fördelning mellan kommuner av skatteunderlag, som härrör från kraftverksrörelse. Dessa tillkom för att tillförsäkra de kommuner, där regleringsdammar eller kraftverk finnes, större andel av skatteunderlaget än de dittills haft och motiverades bl. a. med att tidigare gällande regler för inkomstfördelning inte tillgodosåg dessa kommuners berättigade anspråk på beskattningsrätt. De nya reglerna, som trätt i kraft vid 1964 års taxering, innebär i huvudsak, att de kommuner, där kraften produceras, förbehålles 30 procent av rörelseinkomsten, medan huvudkontorskommunens andel av samma inkomst är begränsad till fem procent.

I detta sammanhang vill utskottet också erinra om att till innevarande års riksdag kommer att framläggas proposition med förslag till en skattemässig reglering av vissa vinstöverföringar inom koncerner. Propositionen bygger på ett betänkande om koncernbidrag m. m., avgivet av skattutredningen angående ackumulerad inkomst m. m. (SOU 1964: 29), som bl. a. innehåller förslag till ändrad lydelse av 57 § 3 mom. kommunalskattelagen. Detta författningsrum reglerar taxeringsmyndigheternas möjligheter att ingripa mot obehöriga vinstöverföringar mellan företag inom skilda kommuner och innebär för närvarande att, om vid affärer mellan intressentföretag

(moder- och dotterföretag eller företag under i huvudsak gemensam ledning) genom onormal prissättning eller eljest åstadkommes, att en inkomst *i avsevärd mån* redovisas hos företag i annan kommun, företaget skall skatta för den överförda inkomsten i den kommun, där inkomsten skulle beskattats om normal prissättning tillämpats.

Utredningen har ansett denna bestämmelse ineffektiv med hänsyn till kravet på att avvikelser från det normala priset skall »i avsevärd mån» ha föranlett en vinstöverflyttning och förordar en regel av innebörd att taxeringsmyndigheterna skall kunna ingripa också vid fall av »icke oväsentlig» vinstöverflyttning. I en specialmotivering till den föreslagna författningsändringen har utredningen anfört bl. a. följande.

Ett beaktande av kommunernas anspråk på ett riktigt beskattningsunderlag såsom grund för uttaxeringen kan — — — vara befogat framför allt, när fråga är om beskattning av sådan verksamhet, som avser ett utnyttjande av värdefulla naturtillgångar inom kommunen, såsom vattenkraft, järnmalm, skog m. m. Ofta redovisas den verkliga avkastningen av annat företag, i regel moderföretaget, med huvudkontor i annan del av landet. Den ökade möjligheten för kommunerna att bevaka sina skatteanspråk, som förslaget — — — innebär, har i första hand avsett just fall som dessa, där det ofta kan vara fråga om inkomster av betydelse för kommunerna.

Utredningens förevarande förslag har generell räckvidd för alla slag av rörelse och skulle därför enligt utskottets mening, därest det antages, otvivelaktigt innebära ett värdefullt komplement till övriga inkomstfördelningsregler för tillgodoseende av kommunernas skatteunderlag.

Utskottet är med hänsyn till det anförda inte berett att nu medverka till en ändring av reglerna om fördelning av inkomst mellan olika kommuner. Utskottet vill emellertid understryka att, om den kommunala fastighetsbeskattningen upphäves eller ytterligare avvecklas, en omprövning av fördelningsreglerna kan bli aktuell.

Utskottet avstyrker med det anförda de lagstiftningsyrkanden i motionerna I: 641 och II: 764, I: 642 och II: 763, I: 645 och II: 762 samt i motionen II: 760, vilka avser bibehållande av nu gällande repartitionstal för vissa typer av fastigheter. Utskottet avstyrker också utredningsyrkandena i motionerna I: 641 och II: 764 samt I: 644 och II: 759 ävensom det särskilda yrkande i motionerna I: 646 och II: 761, som syftar till införande av ändrade fördelningsregler i fråga om inkomst av fastighet, som beskattas i flera kommuner.

Inkomstberäkningen för en- och tvåfamiljsfastigheter m. m.

För en- och tvåfamiljsfastigheter tillämpas sedan år 1953 i regel en schablonmetod vid inkomstberäkningen. Metoden innebär att intäkten av fastigheten beräknas till viss procent — för närvarande 2,5 — av taxeringsvärdet samt att avdrag från nämnda intäkt inte medges för andra utgifter

än ränta på lånat, i fastigheten nedlagt kapital och tomträttsavgäld. Härtill kommer i regel ett extra avdrag med 200 kr. för fysisk person, som är mantalsskriven på fastigheten. I propositionen föreslås, att procenttalet — i likhet med repartitionstalet — skall sänkas till 2.

För de fastigheter (flerfamiljsfastigheter), vilka ägs av bostadsrättsföreningar och allmännyttiga bostadsföretag, gäller för närvarande att inkomsten beräknas till 3 procent av taxeringsvärdet. För dylika fastigheter föreslås oförändrat procenttal.

I motionerna I: 643 och II: 766 föreslås att inkomstbeskattningen — liksom fastighetsbeskattningen — avvecklas för en- och tvåfamiljsfastigheter samt bostadsrättsföreningarnas och de allmännyttiga bostadsföretagens fastigheter. I motionerna I: 644 och II: 759, I: 646 och II: 761 samt i motionen II: 765 föreslås en sänkning av procenttalet för en- och tvåfamiljsfastigheter till 1,5, medan i motionerna I: 642 och II: 763 föreslås en motsvarande sänkning till 1,8. Några motioner innehåller yrkanden i fråga om procenttalet för inkomstberäkning av bostadsrättsföreningarnas och bostadsföretagens fastigheter. Härutinnan yrkas i motionerna I: 644 och II: 759 en sänkning till 2,5 och i motionerna I: 643 och II: 766 en sänkning till 2. Sistnämnda yrkande har framställts i andra hand och under förutsättning att yrkandet om en avveckling av inkomstbeskattningen för bostadsföretagens fastigheter skulle komma att ogillas.

Utskottet, som i det föregående avvisat yrkande om en avveckling av fastighetsbeskattningen för bl. a. en- och tvåfamiljsfastigheter, är inte berett medverka till en avveckling av inkomstbeskattningen för samma fastigheter. Utskottet avstyrker således lagstiftningsyrkandet i motionerna I: 643 och II: 766 i förevarande del.

Vad härefter angår yrkandena om ett lägre procenttal för inkomstberäkningen vill utskottet erinra om att schablontaxeringsreglerna utformats så, att de enligt gjorda beräkningar genomsnittligt skulle leda till ett något gynnsammare utfall än vid taxering enligt tidigare gällande bestämmelser, vilken grundades på en redovisning av samtliga intäkter och utgifter i inkomstkällan.

Såsom framhållits i den promemoria som ligger till grund för förslaget i propositionen torde några principiella invändningar knappast kunna göras mot att en ägare av fastighet, vilken redovisas enligt s. k. schablonmetod, till följd av att fastighetens taxeringsvärde höjs får en ökad intäkt att redovisa för inkomstkällan i fråga. Å andra sidan kan det knappast anses tillfredsställande att fastighetsägaren som en direkt följd av höjda taxeringsvärden åsamkas en stegring av sina bostadskostnader, som inte står i rimlig proportion till den allmänna kostnadsutvecklingen.

Den utredning om bl. a. schablonfastigheternas beskattning som departementschefen talar om i propositionen har numera tillsatts. Den har till uppgift att överse reglerna angående den schablonmässiga inkomstbeskattningen

av egna hem och vissa andra fastigheter. Då det kan förutsättas att denna utredning bl. a. kommer att pröva alla de spörsmål som sammanhänger med beskattningen av en- och tvåfamiljsfastigheterna samt bostadsrättsföreningarnas och bostadsföretagens fastigheter, är utskottet, som anser att det från deklara-tions- och taxeringsteknisk synpunkt är en fördel att repartitionstalet för garantiskatten och procenttalet för inkomstberäkningen i största möjliga utsträckning beloppsmässigt sammanfaller, inte berett att för närvarande medverka till en större sänkning av schablonprocenten vid inkomstbeskattningen än som föreslagits i propositionen. Med det anförda avstyrker utskottet motionerna I: 642 och II: 763, I: 643 och II: 766, I: 644 och II: 759, I: 646 och II: 761 ävensom motionen II: 765 i nu förevarande del.

Utskottet har slutligen att ta ställning till det utredningsyrkande i motionerna I: 644 och II: 759 som avser undantagande av tomtvärde från inkomst- och fastighetsbeskattning. Motionärerna framhåller att tomträtts-havaren genom repartitionstal och procenttal påföres skatt såväl kommunal som statligt för en tomt, som han inte äger och för vilken han har att erlægga tomträttsavgäld. Enligt motionärernas mening måste det riktiga vara att tomtvärdet inte medräknas vid fastställande av garantibelopp och inkomstbelopp för med tomträtt upplåtna fastigheter.

Enligt 47 § kommunalskattelagen skall garantibeloppet för fastighet i regel upptas som skattepliktig inkomst för fastighetens ägare. Samma lagrum innehåller emellertid också en föreskrift om att vad som enligt huvudregeln gäller i fråga om fastighetens ägare i förekommande fall i stället skall gälla den som innehar fastighet med tomträtt. Någon dubbelbeskattning av garantibelopp eller inkomstbelopp för tomträttsfastighet förekommer således inte. Byggnader och andra anläggningar å ett område, som besväras av inskriven tomträtt utgör, oavsett vem som äger dem, tillhör till besittningensrätten, och innehavaren har befogenhet att tillgodogöra sig dem i beläningsavseende. Med hänsyn härtill och då tomträtts-havare enligt föreskrift i 25 § kommunalskattelagen är berättigad till avdrag för tomträttsavgäld anser utskottet i motsats till motionärerna, att tomtvärde bör jämföras med taxeringsvärde vid bestämmande av garanti- och inkomstbelopp för fastighet. Utskottet avstyrker således utredningsyrkandet i motionerna I: 644 och II: 759.

Mot de delar av propositionen, vilka i det föregående inte upptagits till särskild behandling, har utskottet inte funnit anledning till erinran. Dock bör vid det förhållandet, att utskottet i sitt betänkande nr 16/1965 redan behandlat den i propositionen föreslagna ändringen av förvärvsavdragsreglerna i 46 § 3 mom. kommunalskattelagen, detta författningsrum utgå ur propositionens förslag till författningstext.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

A) att riksdagen — med förklarande att Kungl. Maj:ts proposition nr 30 icke kunnat av riksdagen oförändrad bifallas — måtte antaga vid propositionen fogat förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370) med de ändringar att

dels 46 § 3 mom. utgår och att i anledning därav ingressen erhåller följande såsom *utskottets förslag* betecknade lydelse:

Kungl. Maj:ts förslag

Härigenom förordnas, att 5 § 4 mom., 24 § 2 mom., 46 § 3 mom. och 47 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 samt anvisningarna till 47 § samma lag skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

dels ock ikraftträdandebestämmelserna erhåller följande såsom *utskottets förslag* betecknade lydelse:

Kungl. Maj:ts förslag

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling. De nya bestämmelserna skola tillämpas första gången, såvitt avser 5 § 4 mom., vid 1965 års allmänna fastighetstaxering, *såvitt avser 46 § 3 mom., vid 1965 års taxering* och i övrigt vid 1966 års taxering. Äldre bestämmelser skola fortfarande gälla, *såvitt avser 46 § 3 mom., i fråga om eftertaxering för år 1964 eller tidigare år och i övrigt i fråga om eftertaxering för år 1965 eller tidigare år.*

Utskottets förslag

Härigenom förordnas, att 5 § 4 mom., 24 § 2 mom. och 47 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 samt anvisningarna till 47 § samma lag skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

Utskottets förslag

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling. De nya bestämmelserna skola tillämpas första gången, såvitt avser 5 § 4 mom., vid 1965 års allmänna fastighetstaxering och i övrigt vid 1966 års taxering. Äldre bestämmelser skola fortfarande gälla i fråga om eftertaxering för år 1965 eller tidigare år.

B) att följande motioner, nämligen

1) de likalydande motionerna I: 641 av herr Eric Carlsson samt II: 764 av herrar Larsson i Hedenäset och Jonasson,

2) de likalydande motionerna I: 642 av herr Per Jacobsson m. fl. och II: 763 av herr Jönsson i Ingemarsgården m. fl.,

3) de likalydande motionerna I: 643 av herrar Bertil Petersson och Herbert Larsson samt II: 766 av herr Svenning m. fl.,

4) de likalydande motionerna I: 644 av herr Sundin och II: 759 av herr Boo m. fl.,

5) de likalydande motionerna I: 645 av herrar Wikberg och Erik Olsson samt II: 762 av herr Jönsson i Ingemarsgården m. fl.,

6) de likalydande motionerna I: 646 av herr Virgin m. fl. och II: 761 av herr Heckscher m. fl.,

7) motionen II: 760 av herrar Ekström i Iggesund och Sundelin, ävensom

8) motionen II: 765 av herrar Nelander och Mundebo, måtte, i den mån de icke kan anses besvarade genom vad utskottet ovan anfört, av riksdagen lämnas utan åtgärd.

Stockholm den 8 april 1965

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar John Ericsson, Einar Eriksson, fröken Ranmark, herrar Yngve Nilsson, Wärnberg, Tage Johansson, Lundström, Enarsson, Sundin* och Erik Filip Petersson; samt

från andra kammaren: herrar Brandt, Allard*, Kärrlander, Engkvist*, fru Nettelbrandt, herrar Eriksson i Bäckmora, Andersson i Essvik, Enskog, Boo och Nilsson i Svalöv.

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.

Reservationer

Beträffande repartitionstalet

1) av herrar Yngve Nilsson, Lundström, Enarsson, Erik Filip Petersson, fru Nettelbrandt, herrar Enskog och Nilsson i Svalöv, vilka — under åberopande av innehållet i de likalydande motionerna I: 642 av herr Per Jacobsson m. fl. och II: 763 av herr Jönsson i Ingemarsgården m. fl., I: 646 av herr Virgin m. fl. och II: 761 av herr Heckscher m. fl., ävensom motionen II: 765 av herrar Nelander och Mundebo, samtliga motioner, såvitt avser förevarande fråga — ansett, att repartitionstalet bort bestämmas till 1,7 och att således utskottet bort hemställa,

att riksdagen måtte besluta att repartitionstalet vid fastighetsbeskattningen skall utgöra 1,7 och att till följd härav 47 § samt anvisningarna till 47 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 skall erhålla följande ändrade lydelse:

47 §.

För fastighet, som året näst före taxeringsåret varit skattepliktig, beräknas garantibelopp till en och sju tiondedels procent av fastighetens taxeringsvärde förstnämnda år. Garantibeloppet upptages inom den kommun, där fastigheten är belägen, såsom skattepliktig inkomst för fastighetens ägare. Såsom ägare anses jämväl den, vilken innehar fastighet med fideikommissrätt eller eljest utan vederlag besitter fastighet på grund av testamentariskt förordnande.

Vad som — — — anslagen jord.

Såsom innehavare — — — såsom innehavare.

Skall avkastning — — — fastighetens skogsvärde.

Där beträffande — — — ingående skogsvärdet.

Garantibelopp beräknas — — — hänsyn härtill.

Anvisningar

till 47 §.

Till ledning — — — följande e x e m p e l.

1. Har rörelseidkare, som använder av honom ägd fastighet i rörelsen, gjort sådan omläggning av räkenskapsår att beskattningsåret kommit att omfatta 9 månader, beräknas garantibeloppet till 9/12 av det belopp, som motsvarar en och sju tiondedels procent av fastighetens taxeringsvärde. Har beskattningsåret kommit att omfatta 15 månader, beräknas garantibeloppet till 15/12 av nyss angivet belopp.

2. Har i fall, då beskattningsår sammanfaller med kalenderår, fastighet bytt ägare den 1 september beskattningsåret, beräknas garantibeloppet för den tidigare ägaren till 8/12 och för den nye ägaren till 4/12 av det belopp, som motsvarar en och sju tiondedels procent av fastighetens taxeringsvärde.

3. Har en rörelseidkare gjort sådan omläggning av räkenskapsår att det beskattningsår, som ligger till grund för 1966 års taxering, omfattar tiden 1/7 1964—31/12 1965 samt har han för sin rörelse förvärvat en fastighet den 1 september 1964 och en annan fastighet den 1 april 1965, beräknas garantibeloppet vid nyssnämnda taxering för förstnämnda fastighet till 16/12 och för sistnämnda fastighet till 9/12 av vad som motsvarar en och sju tiondedels procent av respektive fastighets taxeringsvärden.

II) av herrar *Sundin, Eriksson* i Bäckmora och *Boo*, vilka ansett, att det avsnitt av utskottets yttrande, som på s. 16 börjar på rad 5 nedifrån med

orden »Enligt utskottets» och slutar på rad 2 nedifrån med orden »föreslag-na repartitionstalet», bort ha följande lydelse:

Utskottet kan på de grunder, som anges i det följande, i princip ansluta sig till det i propositionen föreslagna repartitionstalet.

Beträffande procenttalet för intäktsberäkningen

III) av herrar *Yngve Nilsson, Lundström, Enarsson, Erik Filip Petersson*, fru *Nettelbrandt*, herrar *Enskog* och *Nilsson* i Svalöv, vilka — under åberopande av innehållet i de likalydande motionerna I: 642 av herr Per Jacobsson m. fl. och II: 763 av herr Jönsson i Ingemarsgården m. fl., I: 644 av herr Sundin och II: 759 av herr Boo m. fl., I: 646 av herr Virgin m. fl. och II: 761 av herr Heckscher m. fl., ävensom motionen II: 765 av herrar *Nelander* och *Mundebo*, samtliga motioner, såvitt avser förevarande fråga — ansett, att procenttalet bort bestämmas till 1,7, och att således utskottet bort hemställa,

att riksdagen måtte besluta att procenttalet vid beräkningen av intäkt av en- och tvåfamiljsfastigheter skall utgöra 1,7 och att till följd härav 24 § 2 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 skall erhålla följande ändrade lydelse:

24 §.

2 mom. Är annan fastighet inrättad till bostad åt en familj jämte personliga tjänare (enfamiljsfastighet) eller två familjer jämte personliga tjänare (tvåfamiljsfastighet) och föreligger ej fall som avses nedan i sista stycket, skall såsom intäkt av fastigheten upptagas ett belopp motsvarande för helt år räknat en och sju tiondedels procent av fastighetens taxeringsvärde året näst före taxeringsåret. Finnes ej taxeringsvärde åsatt för året näst före taxeringsåret, beräknas intäkten på grundval av fastighetens värde, uppskattat enligt de grunder, som gällt för åsättande av taxeringsvärde för året näst före taxeringsåret.

Vad i — — — använda fastighetsdelen.

Har fastighet, — — — icke ske.

Vad i — — — publikt boställe.

IV) av herrar *Sundin, Eriksson* i Bäckmora och *Boo*, vilka dels ansett, att det avsnitt av utskottets yttrande, som börjar på s. 20 med orden »Såsom framhållits» och slutar på s. 21 med orden »förevarande del», bort ha följande lydelse:

Såsom utskottet i det föregående framhållit torde med det repartitions-

tal, som föreslagits i propositionen, garantibeloppen komma att i avsevärd mån ökas för vissa en- och tvåfamiljsfastigheter. Det är enligt utskottets mening angeläget att tillse, att höjningen av fastighetsvärdena inte leder till en skärpt beskattning. Då utskottet med hänsyn till skogs- och vattenfallskommunerna funnit önskvärt, att repartitionstalet för närvarande inte fastställs till lägre tal än 2, måste compensationen för eignahemsägarna sökas genom ytterligare sänkning av procenttalet för inkomstberäkningen. Utskottet anser, att procenttalet för inkomstberäkningen i fråga om en- och tvåfamiljsfastigheter bör fastställas till 1,5 och tillstyrker sålunda motionsyrkandena härom.

Den utredning om bl. a. schablonfastigheternas beskattning, som departementschefen talar om i propositionen, har numera tillsatts. Med hänsyn härtill anser sig utskottet kunna tillstyrka, att ändring för närvarande icke sker i fråga om procenttalet för inkomstberäkning av bostadsrättsföreningarnas och bostadsföretagens fastigheter.

dels ock ansett, att procenttalet bort bestämmas till 1,5 och att utskottet således med bifall till de likalydande motionerna I: 644 av herr Sundin och II: 759 av herr Boo m. fl., ävensom i anledning av de likalydande motionerna I: 642 av herr Per Jacobsson m. fl. och II: 763 av herr Jönsson i Ingemarsgården m. fl., I: 646 av herr Virgin m. fl. och II: 761 av herr Heckscher m. fl. samt motionen II: 765 av herrar Nelander och Mundebo, samtliga motioner, såvitt avser förevarande fråga, bort hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att procenttalet vid beräkningen av intäkt av en- och tvåfamiljsfastigheter skall utgöra 1,5 och att således 24 § 2 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370) skall erhålla följande ändrade lydelse:

24 §.

2 mom. Är annan fastighet inrättad till bostad åt en familj jämte personliga tjänare (enfamiljsfastighet) eller två familjer jämte personliga tjänare (tvåfamiljsfastighet) och föreligger ej fall, som avses nedan i sista stycket, skall såsom intäkt av fastigheten upptagas ett belopp motsvarande för helt år räknat en och en halv procent av fastighetens taxeringsvärde året näst före taxeringsåret. Finnes ej taxeringsvärde åsatt för året näst före taxeringsåret, beräknas intäkten på grundval av fastighetens värde, uppskattat enligt de grunder, som gällt för åsättande av taxeringsvärde för året näst före taxeringsåret.

Vad i — — — använda fastighetsdelen.

Har fastighet, — — — icke ske.

Vad i — — — publikt boställe.

Beträffande inkomstfördelning mellan kommuner

V) av herrar *Yngve Nilsson, Lundström, Enarsson, Sundin, Erik Filip Petersson*, fru *Nettelbrandt*, herrar *Eriksson* i Bäckmora, *Enskog, Boo* och *Nilsson* i Svalöv, vilka

dels ansett, att det avsnitt av utskottets yttrande, som på s. 19 börjar med »Utskottet är» och slutar med »flera kommuner», bort ha följande lydelse:

Därtill bör enligt utskottets mening en sådan utformning prövas i fråga om beskattningen av juridiska personer, att — som ersättning för bortfallet — ett skatteunderlag, motsvarande viss del av taxeringsvärdet av fastighet, å vilken utvinning sker av naturtillgångar, såsom vattenkraft, järnmalm och skog m. m., tillföres den kommun, där fastigheten är belägen.

Inte ens härigenom kan man emellertid enligt utskottets mening i tillräcklig utsträckning beakta vissa kommuners krav på skatteunderlag. Det förslag till liberalisering av taxeringsmyndigheternas möjligheter att ingripa mot obehöriga vinstöverföringar som i det föregående berörts tar sikte uteslutande på privat näringsverksamhet och reglerar således inte de tvivelsutan mycket viktiga fall, då naturtillgångar exploateras i statlig eller kommunal regi. Enligt utskottets mening skulle det för många kommuner vara av största vikt att också de spörsmål som sammanhänger med vinstöverföringar mellan statliga och kommunala näringsföretag inom skilda kommuner bleve föremål för särskild utredning.

Med hänsyn till det anförda anser utskottet sig böra förorda en skyndsamt utredning av frågan om den skattemässiga regleringen av vinstöverföringar mellan näringsföretag i skilda kommuner, därvid även bör beaktas vinstredovisningen inom och vinstöverföringar mellan statliga och kommunala näringsföretag. Med det anförda får de yrkanden i motionerna I: 641 och II: 764, I: 644 och II: 759 samt I: 646 och II: 761, vilka syftar till införande av ändrade regler för inkomstfördelning mellan kommuner, anses i huvudsak tillgodosedda;

dels ock ansett att utskottet under punkt B, såvitt avser nu förevarande fråga, bort hemställa,

att riksdagen i anledning av de likalydande motionerna I: 641 av herr Eric Carlsson samt II: 764 av herrar *Larsson* i Hedenäset och *Jonasson*, de likalydande motionerna I: 642 av herr *Per Jacobsson* m. fl. och II: 763 av herr *Jönsson* i Ingemarsgården m. fl., de likalydande motionerna I: 644 av herr *Sundin* och II: 759 av herr *Boo* m. fl., de likalydande motionerna I: 645 av herrar *Wikberg* och *Erik Olsson* samt II: 762 av herr *Jönsson* i Ingemarsgården m. fl., de likalydande motionerna I: 646 av herr *Virgin*

m. fl. och II: 761 av herr Heckscher m. fl. ävensom motionen II: 760 av herrar Ekström i Iggesund och Sundelin, måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära skyndsamt utredning av frågan om den skattemässiga regleringen av vissa vinstöverföringar mellan näringsföretag i skilda kommuner, varvid även bör beaktas vinstredovisning inom och vinstöverföring mellan statliga och kommunala näringsföretag.